

sit Storsyn paa, hvorledes den ved lave Fragtsatser for Eksportvarer kan fremhjelpe den tyske Industri og derfor har ydet disse en Fragtnedsaettelse af indtil 45 pCt. indenfor det tyske Riges Grænser, og siden efter ved Hjælp af en ovenud elskværdig dansk Jernbaneadministration har forstaaet at skaffe de samme tyske Industrivarer en Fragtbegunstigelse paa de danske Statsbaner, der stiller sig indtil 50 pCt. lavere end den, de konkurrerende danske Fabrikker kunne forsende deres Varer paa ad disse Baner.

Disse Begunstigelser fra de danske Statsbaners Side blive endnu mere grave-rende, naar man ved, at en Artikel som Søm er indført til Danmark til en Pris, der er 39 $\frac{1}{2}$ Kr. pr. Ton lavere end den tyske Produktionspris. De tyske Baner forsende dette „Ausfuhrgut“ paa deres egne Baner, som jeg har nævnt, med en Fragtnedsaettelse af ca. 45 pCt. Derefter besørges disse Søm velvilligst videre paa de danske Statsbaner med en Fragtnedsaettelse af ca. 50 pCt., og da det med den nuværende Toldbeskyttelse ikke er lykkedes at slaa den danske Fabrik ihjel, foreslaas i det i Rigsdagens forelagte Toldlovsforslag Tolden paa Søm betydelig nedsat og Tolden paa andre Artikler, der fabrikeres sammesteds, helt ophævet. Ved Trafikministerens og Finansministerens forenede Kræfter vil det da antagelig lykkes at standse en af de saakaldte unaturlige, det vil sige, toldbeskyttede Fabriksvirksomheder, der beskæftige 500 Mennesker, til Dels Familie-fædre, og ødelægge dansk Kapital til et Beløb af 3 Mill. Kr. Dette Eksempel med Søm og lignende Varer, der altsaa forsendes her i Landet for Kr. 79, medens de samme Varer, naar de komme fra Tyskland, paa de danske Statsbaner kun betale Kr. 40,89 eller omtrent det halve, er ikke enestaaende, det gælder endvidere alle Slags Jernvarer, Sten, Mel, Fajance, Porcelæn, Trævarer og en Mængde andre Varer, der alle have en større eller mindre Fragtbegunstigelse. De fleste af de Varer, jeg har nævnt, have ingen eller kun en ringe Toldbeskyttelse, og naar Importen af de nævnte Varer begunstiges af de danske Statsbaner, og man nu skrider til at ophæve eller formindske den Toldbeskyttelse, de have, synes det tydeligt og klart, at de maa bukke under i Konkurrencen med Tyskland. De Fordele, som bydes Danmark til Gengæld, ere af underordnet Betydning og staa ikke i Forhold til den Skade, der tilføjes dansk industriel Virksomhed. Nu staa vi igen for en Forhøjelse

af de indenlandske Jernbanetakster, og hvilke Nedsættelser en Toldlov kan bringe, kan man ikke vide. Ikke blot er der derfor særdeles Grund til at tage disse Jernbanefragter i Betragtning, naar man vil skride til Nedsættelse af Toldbeskyttelsen, men nok saa megen Grund er der for Jernbanernes Administration til ikke at vedblive at begunstige Udlandet paa samme Maade som hidtil, og er man nødsaget til at forhøje de indenlandske Takster, bør man ogsaa skride til en Forhøjelse af de udenlandske. Undlader man dette, kan Administrationen yde et vægtigt Bidrag til at ødelægge dansk Industri og bringe saavel dansk Industri som en gros Handelen i Afhængighedsforhold til Tyskland.

Stilling: Efter det indholdsrige Foredrag af min ærede Meningsfælle skal jeg fatte mig i Korthed, saa meget mere som Afgørelsen af det store Spørgsmaal jo nu i en nærmere Fremtid vil komme til at ligge et andet Sted. Men der er dog et Par Bemærkninger, jeg gerne vilde have Lov til at gøre, forinden denne Sag forlader Landstinget. Det var jo godt at mærke paa Forhandlingerne sidste Gang, at de Andragender, som foreligge fra Industriens Toldudvalg, ikke havde gjort det forventede Indtryk. Man saa ligesom lidt nedsættende paa dem. Det er jo for deres egen Interesse, de tale, hed det. Ja, naturligtvis! Det manglede bare! Det gælder jo her om at sige til i Tide og siden tie stille, og endnu er Rigsdagen jo ikke det Sted, hvor der er skrevet udenfor: Her lades Haabet ude. Nej, der er tværtimod mange, der vente, at der dog endnu er noget at opnaa hos Rigsdagens Medlemmer, og saa banke de paa, maaske ikke altid saa forsigtigt, som de skulde, og som den ærede Ordfører udtalte, der kan jo nok være nogle af disse Andragender, der ere mindre vel motiverede. Det er dog kun ganske enkelte, og nu er det jo oplyst af den sidste ærede Taler, at disse vare gaaede uden om Industriens Toldudvalg.

Den ærede Ordfører har raabt til os: Nu skulle I ikke spænde Buen for højt, pas nu paa, det kan ellers let briste for jer, naar I forlange for meget. Jeg tror at kunne sige, at Haandværkets og Industriens Mænd just ikke ere forvante med at blive tagne særlig stærkt Hensyn til under Lovgivningsarbejdet, saa de banke vist altid meget forsigtigt paa. Og nu ved denne Lejlighed have de jo desværre først kun-